

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2011/2012

Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce) posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta: BcA. Hana Oplatková

Název práce: *Žiju tarot*

Posudek: Hana Oplatková se ve své teoretické i praktické diplomové práci zaměřila na výklad tarotových karet. Teoreticky se nejprve zabývala jejich systémem a estetikou. Ve vztahu k vlastní tvorbě řešila v teoretické části práce i příklady užití tarotu v umění 20. stol. Jak název ateliérové práce napovídá, otevírá zde svůj privátní život s tarotem. Předkládá procesuální projekt, v jehož rámci bude průběžně zveřejňovat denní kartu, vytaženou autorkou ze sady vytvořené v průběhu šestiměsíčního tvůrčího výzkumu.

Název práce poukazuje na nedistanční přístup autorky. Dlouhodobě si denně vykládá tarotové karty. Jejich obsah vztahuje ke své minulosti, bezprostřední přítomnosti a budoucnosti.

24. 10. 2011 v souvislosti s diplomním projektem začala provádět deníkové záznamy, denně sbírat fotografické aj. materiály. Ty nakonec posloužily k vytvoření série vlastních karet, s nimiž bude v následujícím období, mj. v průběhu obhajob a prezentace práce, ve výkladu a interpretaci pokračovat, nyní už ve vztahu k uplynulému půlroku.

Deníkové záznamy vyplňují rubovou stranu karet. Podle frekvence, s níž si autorka ten který symbol v průběhu daného období vytáhla, jsou texty hutnější, zkratkovitější – obsahují záznamy více dní, nebo naopak plynulejší. Častý výskyt karty ilustruje graficky tečka mezi větami, odlišující jednotlivé dny. Líc karet pokrývá fotografie, vybraná na základě subjektivního klíče ze sérií vytvořených po vytáhnutí toho kterého symbolu v průběhu jednotlivých dnů. Podobně jako v textech se na fotografiích objevují záznamy volnočasových aktivit, sportu, jídla a také různě přibližované, rozostřené detaily okolního světa. Přesto, že pořizování fotografií probíhalo na základě předem vymezeného klíče, publikovaný obraz je vybrán intuitivně tak, aby co nejlépe symbolizoval název karty a její obsah z rubu. Záznam o datu, kdy byla fotografie pořízena, doplňuje subjektivní výzkum o důležitou informaci. V procesu dalšího výkladu to bude právě tento den, k jehož obrazové stopě se lze vztahovat. Ve sledovaném období si Hanka vytáhla pouze 58 ze 78 standardních tarotových karet. K frekventovaným patří např. Možnosti, Vnitřní síla. V následujícím čase se proto rozhodla veřejně vztahovat právě k uplynulému období, omezenému počtu karet. Výhledově by mohla dospět k dalšímu krácení na základě subjektivního systému.

Obsah karet prozrazuje, že spíše než jako berlička při rozhodování slouží autorce výklad k sebepotvrzování. Namísto citových zvrátů, náhod, pochyb, jaké bývají s životem umělce tradičně spojovány, odhalují karty systém životních jistot, pravidel, v nichž na první pohled nenacházíme mnoho prostoru pro náhodu a překvapení. Pocit ideální realizace života mladé ženy narušují snad jen úrazy, slabosti ve sportu a nejistoty přátel a okolního světa. Obsesivně se opakující témata vybraného jídla, pití, sportu, kvalitně stráveného volného času, idylických chvil s partnerem připomenou deníkové záznamy společnice Chelsea z filmu *Girlfriend experience* Stevena Soderbergha. Film proniká její život mj. v rovině deníkových záznamů, týkajících se značek oblečení, které měla ten který den na sobě, a distinguovaného programu,

který se svými klienty prožila. Hančiny poznámky: „Po třicítce to už s vráskama není sranda.“ nebo „Nikdo si chlapa neupoutá miminem.“ ukazují, že spíše než o vyhrocenou individualitu popisuje příběh dvacátnice úspěšně a spokojeně naplňující svou úlohu.

V jednom ze současných rozhovorů odpovídala Marina Abramovic na dotaz, zda se ve své práci inspiruje módou. Jako mladá umělkyně byla prý přesvědčená, že by se o módu zajímat neměla, že to je známka lenivosti umělkyně. Po tom, co přešla čínskou zeď, vykonala spoustu práce, a po tom, co zažila deprese, cítila se opuštěná, škaredá, si připustila, že si už nic nemusí dokazovat a že módu miluje.

Současná umělkyně se docela určitě nemusí obávat nařčení z lenivosti, přizná-li lásku k módě, či důvěru v tarotový systém. Přesto si myslím, že existují sdílené představy o tom, jaký by měl umělec být, jak by se měl chovat. Domnívám se, že kvalita Hančiny práce spočívá právě v ochotě otevřít svůj privátní svět, ukázat, že podobně jako my všichni naplňuje určitý vzorec chování a že s ním umí kreativně zacházet.

Návrh hodnocení: A

Vypracoval(a): MgA. Barbora Klímová

Datum: 3. 5. 2012

Podpis: